

Vzpomínky kamarádů, dětí a vnoučat na kamaráda V.Musílka – předsedu KVV Chrudim – zemřel náhle 30.12.2011.

Vláďa měl rád letadla a všechno co se udrží ve vzduchu. Již v 17 letech prodělal plachtařský kurz a ve Skutči, později i v Chrudimi se bezmotorovému létání věnoval.

Po ukončení aktivní činnosti se stal členem veteránů-pilotů Aeroklubu Chrudim. V roce 1964 – 1966 prodělal vojenský výcvik u výsadkových jednotek v Prostějově a vztah k výsadkářům si zachoval do konce svého života. V roce 2002 se proto stal členem Klubu výsadkových veteránů při 43. výsadkovém praporu Chrudim. V roce 2005 ho členové klubu zvolili za svého předsedu. Svou funkci bral jako svého koníčka a vykonával ji skutečně obětavě o čem svědčí skutečnost, že byl předsedou do svého úmrtí. Před dvěma roky si také splnil jeden svůj sen a absolvoval padákový tandemový seskok. Členové klubu a další hosté na poslední výroční schůzi v prosinci 2011 mu ještě stačili předem blahopřát k jeho 66. narozeninám, které by oslavil 31.12.2011. O to neuvěřitelně smutně zasáhla všechny členy klubu i mnoho jeho kamarádů z veteránských klubů v České i Slovenské republice a velitelského sboru 43. vpr. zpráva o jeho nenadálém skonu. Jeho odchod do výsadkového nebe je pro náš klub velikou ztrátou a jen těžko budeme mezi sebou hledat obětavějšího předsedu než byl on.

Kamarádi z KVV Chrudim

Tatínek a dědeček

Tatínek nás děti měl moc rád. Byla s ním legrace. Dokázal nás pohladit, pochválit, ale i pokárat, i když to dělával jen velmi zřídka.

Kromě letadel a parašutismu miloval také focení a cestování. Řadu let pracoval jako řidič kamionu a jeho práce mu byla velkým koníčkem. Pokaždé přivezl spoustu fotografií a zážitků z celé Evropy a nám dětem sladkosti a dárečky. Určitě se mu po nás stýskalo a těšil se domů. Každé Vánoce však stihl dorazit včas (i když někdy to bylo o fous), aby nám dětem nepokazil Ježíška.

V době našich studií již jezdil jako řidič autobusu, ale to my už jsme se začali postupně vytrácet do světa. To, že si nás až tolik neužil jako malé, se snažil vynahradit našim dětem. Byl skvělým dědečkem, který si dokázal hrát na vojáky i na schovávanou. Byl i vzornou „chůvou na hlídání“. Stačilo ráno zavolat, že vnouček je nemocný a tatínek jako správný voják, sbalil nejnnutnější výbavu, naskočil na první vlak a během chvíle dorazil do Prahy. Byl moc šťastný, když jeho vnouček Ondra našel stejnou zálibu, slepování vojenských modelů. Také byl jeho velkým fanouškem při jeho prvních fotbalových zápasech.

Bude nám všem moc chybět, ale v našich srdcích zůstane navždy.

S láskou

Děti a vnoučata